

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/19-01/201

URBROJ: 65-19-02

Zagreb, 10. listopada 2019.

Hs**NP*022-03/19-01/201*65-19-02**Hs

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192, a u svezi članka 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o tripartitnim konzultacijama radi promicanja provedbe međunarodnih radnih standarda*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 10. listopada 2019. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Josipa Aladrovića, ministra rada i mirovinskoga sustava, Majdu Burić, državnu tajnicu u Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava, te Dražena Opalića i Melitu Čičak, pomoćnike ministra rada i mirovinskoga sustava.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

P.Z. br. 768

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/19-11/53
Urbroj: 50301-25/05-19-3

Zagreb, 10. listopada 2019.

HS**NP*022-03/19-01/20150-19-01**115

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 10-10-2019		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
022-03/19-01/201	65	
Drudžbeni broj	Pril.	Vrij.
50-19-01	1	01

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o tripartitnim konzultacijama radi promicanja provedbe međunarodnih radnih standarda

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o tripartitnim konzultacijama radi promicanja provedbe međunarodnih radnih standarda.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Josipa Aladrovića, ministra rada i mirovinskoga sustava, Majdu Burić, državnu tajnicu u Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava, te Dražena Opalića i Melitu Čičak, pomoćnike ministra rada i mirovinskoga sustava.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O
TRIPARTITNIM KONZULTACIJAMA RADI PROMICANJA PROVEDBE
MEĐUNARODNIH RADNIH STANDARDARDA**

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA
O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O TRIPARTITNIM KONZULTACIJAMA RADI
PROMICANJA PROVEDBE MEĐUNARODNIH RADNIH STANDARDARDA**

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Konvencije o tripartitnim konzultacijama radi promicanja provedbe međunarodnih radnih standarda, sadržana je u članku 140. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

a) Ocjena stanja

Republika Hrvatska, kao članica Europske unije i Međunarodne organizacije rada, ima obvezu štititi i promicati prava radnika te njihovih organizacija. Naime, sloboda sindikalnog udruživanja jedan je od oblika opće slobode udruživanja koja pripada među temeljne slobode čovjeka. Ostvarivanje navedene slobode temeljni je preduvjet za uspostavu kvalitetnog sustava industrijskih odnosa te za mogućnost sudjelovanja radnika i njihovih organizacija u kreiranju gospodarskih i socijalnih procesa.

Naime, radnik – pojedinac, u pravilu, ne raspolaže socijalnom snagom, odnosno samo u iznimnim slučajevima ima moć pregovaranja na tržištu rada. Obično prihvaća uvjete rada koje mu nudi poslodavac. Stoga, na strani svijeta rada, snaga leži u kolektivnoj moći. Poslodavac – pojedinac predstavlja akumulaciju materijalnih i ljudskih izvora, odnosno, u socijalnom smislu tvrtka je sama za sebe kolektivna moć. Neusporedivo jača snaga poslodavaca na tržištu rada može za radnike stvoriti neljudske uvjete života i rada. Naime, sile kompetitivnosti koje vladaju na tržištu mogu sniziti standarde na mikro razini putem jednostranih odluka poslodavaca, a na makro razini pritiskom svijeta kapitala na državnu regulativu i odluke u tom smjeru.

Na taj se način stvara eksploatirano radništvo, koje može biti prijatna javnom poretku i sigurnosti države, te općenito kapitalističkom načinu proizvodnje ako barem minimalni zahtjevi u pogledu njihovih uvjeta života i rada nisu zadovoljeni. Radi izbjegavanja ovakvog razvoja događaja te kao posljedica shvaćanja nejednakosti snaga na tržištu rada između poslodavaca i radnika, na Mirovnoj konferenciji u Versaillesu 1919. godine osniva se Međunarodna organizacija rada, sa zadaćom podupiranja država u kreiranju radnopravnog zakonodavstva i drugih propisa kojima bi se osigurali humani uvjeti života i rada radnika.

Jedino sredstvo koje bi donekle utjecalo na uspostavu ravnopravnosti u pregovaračkim pozicijama svijeta rada i svijeta kapitala jest sloboda udruživanja u reprezentativne organizacije. Jedino se na taj način radnici mogu, donekle, ravnopravno suprotstaviti poslodavcima kao ekonomski jačoj strani na tržištu rada. Stoga je Međunarodna organizacija rada imala presudnu ulogu u vidu potpore državama članicama radi poduzimanja mjera nužnih za uspostavu i promidžbu načela slobode udruživanja na njihovom nacionalnom, suverenom državnom području.

S aspekta međunarodnog radnog prava poseban značaj imaju konvencije i preporuke kao ishod normativne djelatnosti Međunarodne organizacije rada. Ovi instrumenti imaju najveću važnost, ne samo zbog broja država koje su njima vezane, već i zbog velikog broja radnopravnih i socijalnih pitanja koja su njima uređena. Osnovu organizacijske strukture Međunarodne organizacije rada čine tri glavna stalna tijela: Međunarodna konferencija rada, Upravno tijelo i Međunarodni ured rada. Međunarodna konferencija rada je općeg, globalnog, reprezentativnog karaktera jer su u njenu strukturu uključeni predstavnici svih država članica u tripartitnom, profesionalnom sastavu: dva predstavnika vlade, jedan predstavnik radnika i jedan predstavnik poslodavaca. Tripartitni sastav nacionalnog predstavnništva omogućava zastupljenost državnih, radničkih i poslodavačkih interesa. Tripartitnost kao karakteristika strukture nacionalnih povjerenstava država članica Međunarodne organizacije rada jedinstvena je u međunarodnim odnosima, koji je pridonio uspješnom djelovanju organizacije. Praksa je pokazala izražajnu učinkovitost međunarodnog zakonodavstva u čijem su kreiranju sudjelovali predstavnici vlada, radništva i poslodavaca, jer su u usvojenim normativnim instrumentima zastupljeni interesi svih triju strana.

Načelo tripartizma i kreiranje socijalne pravde nije moguće u potpunosti ostvariti ako i poslodavci i njihove organizacije također ne uživaju slobodu udruživanja. Prema tome, i poslodavci imaju pravo po slobodnom izboru utemeljiti udrugu poslodavaca te se u nju učlaniti. Kako bi se načelo tripartizma u potpunosti ostvarilo, nužno je postići ravnopravnost i neovisnost kako sindikata tako i udruga poslodavaca. Jedino uz ravnopravnu zastupljenost svih strana moguće je kreirati kvalitetne gospodarske i socijalne politike koje će biti usmjerene postizanju socijalne pravde.

Republika Hrvatska država je članica Međunarodne organizacije rada od svog osamostaljenja, a na temelju notifikacije o sukcesiji (Odluka o objavljivanju konvencija Međunarodne organizacije rada kojih je Republika Hrvatska stranka na temelju notifikacije o sukcesiji (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 2/94)) stranka je niza konvencija i preporuka Međunarodne organizacije rada. Republika Hrvatska stranka je svih osam temeljnih konvencija Međunarodne organizacije rada:

1. Konvencije o prisilnom ili obveznom radu broj 29 iz 1930.godine (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 5/00)
2. Konvencije o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje broj 87 iz 1948. godine (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 3/00)
3. Konvencije o primjeni načela prava na organiziranje i kolektivnog pregovaranja broj 98 iz 1949. godine (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 3/00)
4. Konvencije o jednakosti plaća radnika i radnica za rad jednake vrijednosti broj 100 iz 1951. godine (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 3/00)
5. Konvencije o ukinuću prinudnog rada broj 105 iz 1957. godine (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 12/96 i 7/97-ispravak)
6. Konvencije o diskriminaciji u odnosu na zaposlenje i zanimanje broj 111 iz 1958. godine (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 5/00)
7. Konvencije o najnižoj dobi za zapošljavanje broj 138 iz 1973. godine (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 3/02) i
8. Konvencije o zabrani i trenutnim djelovanjima za ukidanje najgorih oblika dječjeg rada broj 182 iz 1999. godine (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 5/01).

Uz navedene temeljne konvencije, Republika Hrvatska stranka je i tri od četiri upravljačke konvencije:

1. Konvencije o inspekciji rada u industriji i trgovini broj 81 iz 1947. godine (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 3/02)
2. Konvencije o politici zapošljavanja broj 122 iz 1964. godine (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 11/00) i
3. Konvencije o inspekciji rada u poljoprivredi broj 129 iz 1969. godine (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 3/02).

Jedina neratificirana upravljačka konvencija jest Konvencija o tripartitnim konzultacijama radi promicanja provedbe međunarodnih radnih standarda. Na području temeljnih prava na udruživanje i kolektivno pregovaranje usvojene su još i Konvencija o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje broj 87 (1948.), Konvencija o primjeni načela prava na organiziranje i kolektivnog pregovaranja broj 98 (1949.) i Preporuka o konzultacijama na industrijskoj razini i na nacionalnim razinama broj 113 (1960.). Pravo na slobodu udruživanja zajamčeno je kao temeljno ljudsko i osobno pravo i odredbom članka 43. Ustava Republike Hrvatske.

b) Cilj koji se donošenjem Zakona želi postići

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada, održana 1976. godine usvojila je u Ženevi 21. lipnja 1976. Konvenciju o tripartitnim konzultacijama radi promicanja provedbe međunarodnih radnih standarda (u daljnjem tekstu: Konvencija), kao važnu upravljačku konvenciju usmjerenu promociji djelotvornih konzultacija između javnih vlasti i reprezentativnih organizacija poslodavaca i sindikata na nacionalnoj razini o brojnim odredbama konvencija i preporuka međunarodnog radnog prava, s ciljem uspostave tripartitnog mehanizma promocije implementacije međunarodnih standarda rada. Konvenciju je do sada ratificiralo 149 država članica Međunarodne organizacije rada i gotovo sve države članice Europske unije (osim Luksemburga i Hrvatske), a niti jedna od njih nije je otkazala.

U okviru tripartitnih konzultacija i socijalnog dijaloga, koji se u Republici Hrvatskoj odvijaju kroz institucionalni okvir djelovanja Gospodarsko–socijalnog vijeća i njegovih povjerenstava, u ožujku 2018. godine u Zagrebu je održana tripartitna konferencija o predmetnoj Konvenciji, na kojoj je suglasno usvojen zajednički Zaključak o potrebi njezine što brže ratifikacije. Sudionici nacionalne tripartitne rasprave o ratifikaciji Konvencije bili su Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava Republike Hrvatske, Hrvatska udruga poslodavaca, Nezavisni hrvatski sindikati, Savez samostalnih sindikata Hrvatske, Matica hrvatskih sindikata i Hrvatska udruga radničkih sindikata. Sudionici su suglasno zaključili kako je potrebno što prije pristupiti ratifikaciji navedene Konvencije, kako bi se ista ratificirala u 2019. godini, godini proslave stote obljetnice Međunarodne organizacije rada. Usvajanje Konvencije doprinijelo bi ostvarivanju cilja promicanja djelotvornih konzultacija na nacionalnoj razini između javnih vlasti i ravnopravno zastupljenih reprezentativnih udruga poslodavaca i sindikata više razine.

Cilj ovoga Zakona je pokazati predanost temeljnim vrijednostima Međunarodne organizacije rada, koja ove godine slavi sto godina svog djelovanja, potvrđivanjem Konvencije i uspostavom tripartitnog mehanizma promocije provedbe međunarodnih standarda rada Međunarodne organizacije rada u svim fazama njenih aktivnosti.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Konvencija, kako bi njezine odredbe, u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske, postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Konvencijom je utvrđena obveza države članice urediti postupke kojima se osiguravaju učinkovita savjetovanja o pitanjima koja se odnose na aktivnosti Međunarodne organizacije rada između predstavnika vlade i reprezentativnih udruga poslodavaca i radnika, na način sukladan nacionalnoj praksi. Postupci koje je slijedom Konvencije potrebno urediti su konzultacije o:

- odgovorima vlade na upitnike koji se odnose na točke dnevnog reda Međunarodne konferencije rada i vladinim komentarima na predložene tekstove za raspravu Konferencije,
- prijedlozima koje treba pripremiti nadležnom tijelu ili tijelima u vezi s podnošenjem konvencija i preporuka u skladu sa člankom 19. Statuta Međunarodne organizacije rada,
- ponovnom ispitivanju, u odgovarajućim razmacima neratificiranih konvencija i preporuka koje još nisu stupile na snagu, radi razmatranja mjera koje se mogu poduzeti s ciljem poticanja njihove provedbe i ratifikacije kada je to potrebno,
- pitanjima koja proizlaze iz izvješća koja se moraju dostaviti Međunarodnom uredu rada u skladu sa člankom 22. Statuta Međunarodne organizacije rada,
- prijedlozima za otkazivanje ratificiranih konvencija.

Administrativnu podršku postupcima savjetovanja, koji se obavljaju u odgovarajućim vremenskim razmacima, a najmanje jednom godišnje, pruža tijelo nadležno za socijalni dijalog koje izdaje i godišnje izvješće o provedbi tih postupaka.

Provedba ovog Zakona i Konvencije osigurat će se osnivanjem još jednog povjerenstva u okviru rada Gospodarsko–socijalnog vijeća odnosno osnivanjem Povjerenstva za praćenje aktivnosti Međunarodne organizacije rada, kojem će administrativnu podršku u radu pružati Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava putem Samostalnog sektora za socijalno partnerstvo.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva iz Državnog proračuna Republike Hrvatske jer će sredstva za provedbu Konvencije u narednim godinama biti osigurana u okviru limita ukupnih rashoda nositelja njene provedbe.

V. ZAKONI KOJIMA SE POTVRĐUJU MEĐUNARODNI UGOVORI

Temelj za donošenje ovoga Zakona u jednom čitanju nalazi se u članku 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18) prema kojem se zakoni kojima se, u skladu s Ustavom Republike Hrvatske potvrđuju međunarodni ugovori donose se u pravilu u jednom čitanju, a postupak donošenja pokreće se podnošenjem konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju međunarodnog ugovora.

Osim toga, potvrđivanjem ove Konvencije Republika Hrvatska pridružuje se velikom broju država koje su istu već ratificirale i za koje je ista na snazi, čime jasno izražava podršku međunarodnom ugovoru, koji se već primjenjuje na gotovo cjelokupnom području europskog gospodarskog prostora s ciljem stvaranja uvjeta za što širu primjenu mehanizama predviđenih istom.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA
O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O TRIPARTITNIM KONZULTACIJAMA RADI
PROMICANJA PROVEDBE MEĐUNARODNIH RADNIH STANDARDARDA**

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencija o tripartitnim konzultacijama radi promicanja provedbe međunarodnih radnih standarda, usvojena na 61. zasjedanju Opće konferencije Međunarodne organizacije rada u Ženevi 21. lipnja 1976., u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

Konvencija 144**KONVENCIJA O TRIPARTITNIM KONZULTACIJAMA RADI PROMICANJA
PROVEDBE MEĐUNARODNIH RADNIH STANDARDARDA**

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada,
koju je u Ženevi sazvalo Upravno tijelo Međunarodnog ureda rada, sastavši se na svom
šezdeset prvom zasjedanju 2. lipnja 1976., i

podsjecajući na uvjete postojećih međunarodnih konvencija i preporuka o radu – posebice
Konvenciju o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje iz 1948., Konvenciju
o primjeni načela prava na organiziranje i kolektivnog pregovaranja iz 1949. te
Preporuku o konzultacijama (industrijske i nacionalne razine) iz 1960. – koje potvrđuju
pravo poslodavaca i radnika na osnivanje slobodnih i neovisnih organizacija te
zahtijevaju mjere za poticanje učinkovitih konzultacija na nacionalnoj razini između
javnih vlasti i organizacija poslodavaca i radnika, kao i na odredbe brojnih
međunarodnih konvencija i preporuka o radu koje predviđaju konzultacije organizacija
poslodavaca i radnika o mjerama za njihovu provedbu, i

razmotrivši četvrtu točku dnevnog reda sjednice pod nazivom „Uspostavljanje tripartitnog
mehanizma radi promicanja provedbe međunarodnih radnih standarda“ i nakon
donošenja odluke o usvajanju određenih prijedloga u vezi tripartitnih konzultacija radi
promicanja provedbe međunarodnih radnih standarda i

odlučivši da će ovi prijedlozi imati oblik međunarodne konvencije,
usvaja dana dvadesetprvog lipnja tisuću devetsto sedamdeset i šeste sljedeću Konvenciju koja
se može nazvati i Konvencija o tripartitnim konzultacijama (međunarodni radni standardi) iz
1976.:

Članak 1.

U ovoj Konvenciji pojam „reprezentativne organizacije“ označava najreprezentativnije
organizacije poslodavaca i radnika koje imaju pravo slobode udruživanja.

Članak 2.

1. Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja ratificira ovu Konvenciju, obvezuje se
regulirati operativne postupke kojima se osiguravaju učinkovite konzultacije o pitanjima koja
se odnose na aktivnosti Međunarodne organizacije rada utvrđene u donjem članku 5., stavku 1.,
između predstavnika vlade, poslodavaca i radnika.

2. Priroda i oblik postupaka predviđenih u stavku 1. ovog članka određuju se u svakoj zemlji
u skladu s nacionalnom praksom, nakon konzultacija s reprezentativnim organizacijama, tamo
gdje takve organizacije postoje, a takvi postupci još nisu ustanovljeni.

Članak 3.

1. U svrhu postupaka predviđenih u ovoj Konvenciji, predstavnike poslodavaca i radnika slobodno biraju njihove reprezentativne organizacije, gdje takve organizacije postoje.

2. Poslodavci i radnici zastupljeni su na ravnopravnoj osnovi u svim tijelima putem kojih se provode konzultacije.

Članak 4.

1. Nadležno tijelo preuzima odgovornost za pružanje administrativne podrške postupcima predviđenim u ovoj Konvenciji.

2. Između nadležnog tijela i reprezentativnih organizacija, gdje takve organizacije postoje, sklapaju se odgovarajući dogovori za financiranje cjelokupne neophodne obuke sudionika u ovim postupcima.

Članak 5.

1. Svrha postupaka predviđenih u ovoj Konvenciji konzultacije su o:

- (a) odgovorima vlade na upitnike koji se odnose na točke dnevnog reda Međunarodne konferencije rada i vladinim komentarima na predložene tekstove za raspravu Konferencije;
- (b) prijedlozima koje treba pripremiti nadležnom tijelu ili tijelima u vezi s podnošenjem konvencija i preporuka u skladu s člankom 19. Statuta Međunarodne organizacije rada;
- (c) ponovnom ispitivanju, u odgovarajućim razmacima neratificiranih konvencija i preporuka koje još nisu stupile na snagu, radi razmatranja mjera koje se mogu poduzeti s ciljem poticanja njihove provedbe i ratifikacije kada je to potrebno;
- (d) pitanjima koja proizlaze iz izvješća koja se moraju dostaviti Međunarodnom uredu rada u skladu s člankom 22. Statuta Međunarodne organizacije rada.
- (e) prijedlozima za otkazivanje ratificiranih konvencija.

2. Da bi se osiguralo odgovarajuće razmatranje pitanja iz stavka 1. ovog članka, provode se konzultacije u odgovarajućim vremenskim razmacima koji će biti sporazumno utvrđeni, ali najmanje jednom godišnje.

Članak 6.

Kada je to primjereno, nakon konzultacija s reprezentativnim organizacijama, gdje takve organizacije postoje, nadležno tijelo izdaje godišnje izvješće o provedbi postupaka predviđenih u ovoj Konvenciji.

Članak 7.

Formalne ratifikacije ove Konvencije dostavljaju se glavnom direktoru Međunarodnog ureda rada radi registracije.

Članak 8.

1. Ova Konvencija obvezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čije je ratifikacije registrirao glavni direktor.

2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci nakon datuma kada je glavni direktor registrirao ratifikacije dviju članica.

3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu za svaku članicu dvanaest mjeseci nakon datuma kada je njezina ratifikacija registrirana.

Članak 9.

1. Članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati po isteku deset godina od datuma kada je Konvencija prvo stupila na snagu, aktom koji dostavlja glavom direktoru Međunarodnog ureda rada radi registracije. Odnosni otkaz ne proizvodi učinak do isteka razdoblja od jedne godine nakon datuma kada je otkaz registriran.

2. Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju i koja ne ostvari pravo otkaza predviđeno ovim člankom, u roku od godinu dana nakon isteka razdoblja od deset godina spomenutog u prethodnom stavku, bit će vezana za još jedno razdoblje od deset godina, i potom može otkazati ovu Konvenciju po isteku svakog razdoblja od deset godine pod uvjetima predviđenim u ovom članku.

Članak 10.

1. Glavni direktor Međunarodnog ureda rada obavješćuje sve članice Međunarodne organizacije rada o registraciji svih ratifikacija i otkaza koje mu dostave članice Organizacije.

2. Prilikom obavješćivanja članica Organizacije o registraciji druge ratifikacije koja mu je dostavljena glavni direktor skrenut će pozornost članicama Organizacije na datum kada Konvencija stupa na snagu.

Članak 11.

Glavni direktor Međunarodnog ureda rada dostavlja glavnom tajniku Ujedinjenih naroda potpune podatke o svim ratifikacijama i aktima o otkazivanju koje je registrirao u skladu s odredbama prethodnih članaka, u svrhu registracije u skladu s člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda.

Članak 12.

Kada se to smatra potrebnim, Upravno tijelo Međunarodnog ureda rada, podnosi Općoj konferenciji izvješće o primjeni ove Konvencije i razmatra je li potrebno u dnevni red Konferencije uvrstiti pitanje njezine potpune ili djelomične revizije.

Članak 13.

1. Ako Konferencija usvoji novu Konvenciju kojom bi se u potpunosti ili djelomično revidirala ova Konvencija, osim ako nova Konvencija ne nalaže drugačije:

- (a) ratifikacija nove revidirane Konvencije od strane članice uključuje trenutani otkaz ove Konvencije *ipso jure*, bez obzira na odredbe gornjeg članka 9., ako i kada nova revidirana Konvencija stupi na snagu;
- (b) od datuma kada stupi na snagu nova revidirana Konvencije, ova Konvencija prestaje biti otvorena za ratifikaciju članica.

2. Ova Konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u sadašnjem obliku i sadržaju za one članice koje su je ratificirale, a koje nisu ratificirale revidiranu Konvenciju.

Članak 14.

Engleska i francuska inačica teksta ove Konvencije jednako su vjerodostojne.

Convention 144**CONVENTION CONCERNING TRIPARTITE CONSULTATIONS TO PROMOTE THE IMPLEMENTATION OF INTERNATIONAL LABOUR STANDARDS**

The General Conference of the International Labour Organisation,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office,
and having met in its Sixty-first Session on 2 June 1976, and

Recalling the terms of existing international labour Conventions and Recommendations—in particular the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, and the Consultation (Industrial and National Levels) Recommendation, 1960—which affirm the right of employers and workers to establish free and independent organisations and call for measures to promote effective consultation at the national level between public authorities and employers' and workers' organisations, as well as the provisions of numerous international labour Conventions and Recommendations which provide for the consultation of employers' and workers' organisations on measures to give effect thereto, and

Having considered the fourth item on the agenda of the session which is entitled "Establishment of tripartite machinery to promote the implementation of international labour standards", and having decided upon the adoption of certain proposals concerning tripartite consultation to promote the implementation of international labour standards, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, adopts this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-six the following Convention, which may be cited as the Tripartite Consultation (International Labour Standards) Convention, 1976:

Article 1

In this Convention the term "representative organisations" means the most representative organisations of employers and workers enjoying the right of freedom of association.

Article 2

1. Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to operate procedures which ensure effective consultations, with respect to the matters concerning the activities of the International Labour Organisation set out in Article 5, paragraph 1, below, between representatives of the government, of employers and of workers.

2. The nature and form of the procedures provided for in paragraph 1 of this Article shall be determined in each country in accordance with national practice, after consultation with the representative organisations, where such organisations exist and such procedures have not yet been established.

Article 3

1. The representatives of employers and workers for the purposes of the procedures provided for in this Convention shall be freely chosen by their representative organisations, where such organisations exist.

2. Employers and workers shall be represented on an equal footing on any bodies through which consultations are undertaken.

Article 4

1. The competent authority shall assume responsibility for the administrative support of the procedures provided for in this Convention.

2. Appropriate arrangements shall be made between the competent authority and the representative organisations, where such organisations exist, for the financing of any necessary training of participants in these procedures.

Article 5

1. The purpose of the procedures provided for in this Convention shall be consultations on–

- a) government replies to questionnaires concerning items on the agenda of the International Labour Conference and government comments on proposed texts to be discussed by the Conference;
- b) the proposals to be made to the competent authority or authorities in connection with the submission of Conventions and Recommendations pursuant to article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation;
- c) the re-examination at appropriate intervals of unratified Conventions and of Recommendations to which effect has not yet been given, to consider what measures might be taken to promote their implementation and ratification as appropriate;
- d) questions arising out of reports to be made to the International Labour Office under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation;
- e) proposals for the denunciation of ratified Conventions.

2. In order to ensure adequate consideration of the matters referred to in paragraph 1 of this Article, consultation shall be undertaken at appropriate intervals fixed by agreement, but at least once a year.

Article 6

When this is considered appropriate after consultation with the representative organisations, where such organisations exist, the competent authority shall issue an annual report on the working of the procedures provided for in this Convention.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 12

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

- a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je tijela državne uprave nadležnog za poslove socijalnog dijaloga i tripartitnog savjetovanja.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi za Republiku Hrvatsku, te će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

Člankom 1. prijedloga Zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Konvenciju o tripartitnim konzultacijama radi promicanja provedbe međunarodnih radnih standarda (u daljnjem tekstu: Konvencija), u skladu s odredbom članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana njezinim odredbama, a na temelju čega će taj pristanak biti izražen i na međunarodnoj razini polaganjem isprave o ratifikaciji.

Članak 2. sadrži tekst Konvencije u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu ministarstava nadležnog za poslove socijalnog partnerstva i provedbu tripartitnih savjetovanja.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Konvencija iz članka 1. Zakona nije na snazi za Republiku Hrvatsku, te da će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. utvrđuje se dan stupanja na snagu Zakona.

Prilog – Preslika teksta Konvencije u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku

International Labour Conference

Conférence internationale du Travail

CONVENTION 144

CONVENTION CONCERNING TRIPARTITE CONSULTATIONS
TO PROMOTE THE IMPLEMENTATION OF INTERNATIONAL
LABOUR STANDARDS,
ADOPTED BY THE CONFERENCE AT ITS SIXTY-FIRST SESSION,
GENEVA, 21 JUNE 1976

CONVENTION 144

CONVENTION CONCERNANT LES CONSULTATIONS
TRIPARTITES DESTINÉES A PROMOUVOIR LA MISE EN ŒUVRE
DES NORMES INTERNATIONALES DU TRAVAIL,
ADOPTÉE PAR LA CONFÉRENCE A SA SOIXANTE ET UNIÈME SESSION,
GENÈVE, 21 JUIN 1976

AUTHENTIC TEXT
TEXTE AUTHENTIQUE

Convention 144

CONVENTION CONCERNING TRIPARTITE CONSULTATIONS TO PROMOTE THE IMPLEMENTATION OF INTERNATIONAL LABOUR STANDARDS

The General Conference of the International Labour Organisation,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-first Session on 2 June 1976, and

Recalling the terms of existing international labour Conventions and Recommendations—in particular the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, and the Consultation (Industrial and National Levels) Recommendation, 1960—which affirm the right of employers and workers to establish free and independent organisations and call for measures to promote effective consultation at the national level between public authorities and employers' and workers' organisations, as well as the provisions of numerous international labour Conventions and Recommendations which provide for the consultation of employers' and workers' organisations on measures to give effect thereto, and

Having considered the fourth item on the agenda of the session which is entitled "Establishment of tripartite machinery to promote the implementation of international labour standards", and having decided upon the adoption of certain proposals concerning tripartite consultations to promote the implementation of international labour standards, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,
adopts this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-six the following Convention, which may be cited as the Tripartite Consultation (International Labour Standards) Convention, 1976:

Article 1

In this Convention the term "representative organisations" means the most representative organisations of employers and workers enjoying the right of freedom of association.

Article 2

1. Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to operate procedures which ensure effective consultations, with respect to the matters concerning the activities of the International Labour Organisation set out in Article 5, paragraph 1, below, between representatives of the government, of employers and of workers.

2. The nature and form of the procedures provided for in paragraph 1 of this Article shall be determined in each country in accordance with national practice, after consultation with the representative organisations, where such organisations exist and such procedures have not yet been established.

Article 3

1. The representatives of employers and workers for the purposes of the procedures provided for in this Convention shall be freely chosen by their representative organisations, where such organisations exist.

2. Employers and workers shall be represented on an equal footing on any bodies through which consultations are undertaken.

CONVENTION CONCERNANT LES CONSULTATIONS TRIPARTITES DESTINÉES A PROMOUVOIR LA MISE EN ŒUVRE DES NORMES INTERNATIONALES DU TRAVAIL

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail, convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 2 juin 1976, en sa soixante et unième session;

Rappelant les termes des conventions et recommandations internationales du travail existantes — en particulier la convention sur la liberté syndicale et la protection du droit syndical, 1948, la convention sur le droit d'organisation et de négociation collective, 1949, et la recommandation sur la consultation aux échelons industriel et national, 1960 — qui affirment le droit des employeurs et des travailleurs d'établir des organisations libres et indépendantes et demandent que des mesures soient prises pour promouvoir des consultations efficaces au niveau national entre les autorités publiques et les organisations d'employeurs et de travailleurs, ainsi que les dispositions de nombreuses conventions et recommandations internationales du travail qui prévoient la consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs sur les mesures à prendre pour leur donner effet;

Après avoir examiné la quatrième question à l'ordre du jour de la session, qui est intitulée: «Création de mécanismes tripartites chargés de promouvoir la mise en œuvre des normes internationales du travail», et après avoir décidé d'adopter certaines propositions concernant les consultations tripartites destinées à promouvoir la mise en œuvre des normes internationales du travail;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce vingt et unième jour de juin mil neuf cent soixante-seize, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur les consultations tripartites relatives aux normes internationales du travail, 1976.

Article 1

Dans la présente convention, les termes «organisations représentatives» signifient les organisations les plus représentatives des employeurs et des travailleurs, jouissant du droit à la liberté syndicale.

Article 2

1. Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente convention s'engage à mettre en œuvre des procédures qui assurent des consultations efficaces entre les représentants du gouvernement, des employeurs et des travailleurs sur les questions concernant les activités de l'Organisation internationale du Travail, énoncées à l'article 5, paragraphe 1, ci-dessous.

2. La nature et la forme des procédures prévues au paragraphe 1 du présent article seront déterminées dans chaque pays, conformément à la pratique nationale, après consultation des organisations représentatives, s'il en existe et si de telles procédures n'ont pas encore été établies.

Article 3

1. Aux fins des procédures visées par la présente convention, les représentants des employeurs et des travailleurs seront choisis librement par leurs organisations représentatives, s'il en existe.

2. Les employeurs et les travailleurs seront représentés sur un pied d'égalité au sein de tout organisme au moyen duquel les consultations auraient lieu.

Article 4

1. The competent authority shall assume responsibility for the administrative support of the procedures provided for in this Convention.

2. Appropriate arrangements shall be made between the competent authority and the representative organisations, where such organisations exist, for the financing of any necessary training of participants in these procedures.

Article 5

1. The purpose of the procedures provided for in this Convention shall be consultations on—

- (a) government replies to questionnaires concerning items on the agenda of the International Labour Conference and government comments on proposed texts to be discussed by the Conference;
- (b) the proposals to be made to the competent authority or authorities in connection with the submission of Conventions and Recommendations pursuant to article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation;
- (c) the re-examination at appropriate intervals of unratified Conventions and of Recommendations to which effect has not yet been given, to consider what measures might be taken to promote their implementation and ratification as appropriate;
- (d) questions arising out of reports to be made to the International Labour Office under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation;
- (e) proposals for the denunciation of ratified Conventions.

2. In order to ensure adequate consideration of the matters referred to in paragraph 1 of this Article, consultations shall be undertaken at appropriate intervals fixed by agreement, but at least once a year.

Article 6

When this is considered appropriate after consultation with the representative organisations, where such organisations exist, the competent authority shall issue an annual report on the working of the procedures provided for in this Convention.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into

Article 4

1. L'autorité compétente assumera la responsabilité du support administratif des procédures visées par la présente convention.

2. Des arrangements appropriés seront pris entre l'autorité compétente et les organisations représentatives, s'il en existe, pour le financement de toute formation nécessaire aux personnes participant à ces procédures.

Article 5

1. Les procédures visées par la présente convention devront avoir pour objet des consultations sur:

- a) les réponses des gouvernements aux questionnaires sur les points inscrits à l'ordre du jour de la Conférence internationale du Travail et les commentaires des gouvernements sur les projets de textes qui doivent être discutés par la Conférence;
- b) les propositions à présenter à l'autorité ou aux autorités compétentes en relation avec la soumission qui doit leur être faite des conventions et recommandations, conformément à l'article 19 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail;
- c) le réexamen, à des intervalles appropriés, de conventions non ratifiées et de recommandations auxquelles il n'a pas encore été donné effet, pour envisager les mesures qui pourraient être prises afin de promouvoir leur mise en œuvre et leur ratification, le cas échéant;
- d) les questions que peuvent poser les rapports à présenter au Bureau international du Travail au titre de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail;
- e) les propositions relatives à la dénonciation de conventions ratifiées.

2. Afin d'assurer un examen adéquat des questions visées au paragraphe 1 du présent article, des consultations auront lieu à des intervalles appropriés fixés d'un commun accord, mais au moins une fois par an.

Article 6

Lorsque cela paraît approprié après consultation avec les organisations représentatives, s'il en existe, l'autorité compétente produira un rapport annuel sur le fonctionnement des procédures visées par la présente convention.

Article 7

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 8

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 9

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la

force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 12

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 10

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 11

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 12

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 13

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 9 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;
- b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 14

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Sixty-first Session which was held at Geneva and declared closed the twenty-second day of June 1976.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this twenty-third day of June 1976.

Le texte qui précède est le texte authentique de la convention dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa soixante et unième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le vingt-deuxième jour de juin 1976.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce vingt-troisième jour de juin 1976:

*The President of the Conference,
Le Président de la Conférence,*

M. O'LEARY

*The Director-General of the International Labour Office,
Le Directeur général du Bureau international du Travail,*

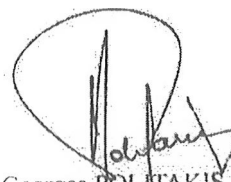
FRANCIS BLANCHARD

The text of the Convention as here presented is a true copy of the text authenticated by the signatures of the President of the International Labour Conference and of the Director-General of the International Labour Office.

Le texte de la convention présenté ici est une copie exacte du texte authentiqué par les signatures du Président de la Conférence internationale du Travail et du Directeur général du Bureau international du Travail.

Certified true and complete copy,
Copie certifiée conforme et complète,

*for the Director-General of the International Labour Office :
pour le Directeur général du Bureau international du Travail :*

Georges POLITAKIS
Legal Adviser of the International Labour Office,
Conseiller juridique du Bureau international du Travail.